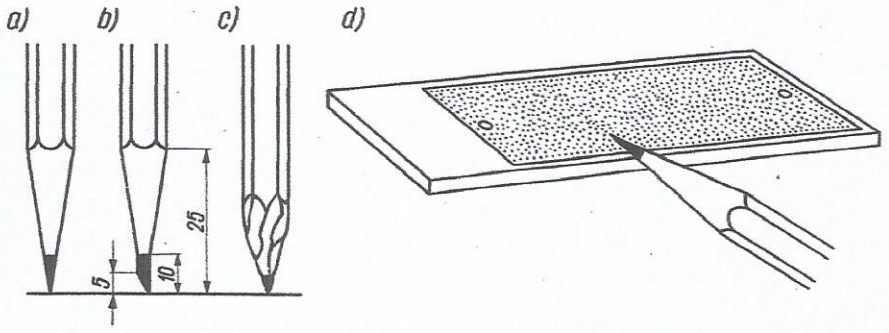

Rys. 1. Prawidłowo zatemperowane ołówki (a, b) i nieprawidłowo (c) oraz deszczułka z papierem ściernym (d)

nauki pisma technicznego potrzebny jest papier milimetrowy.

Rysować należy w pomieszczeniu jasnym, widnym, dobrze przewietrzonym. Światło, zarówno dzienne jak i sztuczne, powinno padać na rysunek skośnie z góry, od lewej strony. Najlepsze jest światło rozproszone, jasne, lecz nie rażące oczu. Rysownica lub płyta stołu rysunkowego powinna być w czasie pracy tak pochylona, aby wzrok rysującego padał na wykonywany rysunek prostopadle. Właściwa odległość oczu od rysunku powinna wynosić 40—50 cm.

2. Normalizacja formatów arkuszy rysunkowych i pisma technicznego

Można przeczytać!

Aby ułatwić przechowywanie rysunków w teczkach i skoroszytach, Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości ustalił w Zbiorze Polskich Norm pewne rozmiary arkuszy jako obowiązujące. Za podstawowy format papieru rysunkowego przyjęto arkusz o wymiarach 210×297 mm, oznaczony symbolem A4. Arkusze większe uzyskuje się przez zwielokrotnienie formatu podstawowego, mniejsze zaś przez podzielenie go na równe części. W celu uzyskania arkusza większego od podstawowego, o formacie np. A3, należy podwoić krótszy bok arkusza A4, zaś dłuższy bok zostawić bez zmian. Format A3 ma więc wymiary 297×420 mm. W celu uzyskania arkusza mniejszego od podstawowego, o formacie np. A5, należy podzielić dłuższy bok arkusza 4A na połowy, krótszy zaś zostawić bez zmian. Format A5 ma zatem wymiary 148×210 mm. Na rysunku 2 pokazano tworzenie formatów arkuszy rysunkowych. Wynika z niego, że z arkusza A1 otrzymuje się dwa arkusze A2, cztery arkusze A3, osiem arkuszy A4, szesnaście — A5, trzydzieści dwa — A6.

Najładniej wykonany rysunek może być zeszpecony brzydkim lub nieczytelnym podpisem. Właściwy podpis powinien być wykonany pismem technicznym. Każdy uczeń, nie tylko najzdolniejszy, może je opanować